

Czwartek, 25 marca 2010 r.

20. podkreśla niepewną sytuację wielu Romów, którzy, korzystając z przysługującego im prawa do swobodnego przemieszczania się na terenie UE, wyemigrowali do innego państwa członkowskiego; podkreśla, że wszelkie środki przyjmowane wobec tych grup muszą być zgodne z europejskimi normami i prawodawstwem, oraz wzywa Komisję i państwa członkowskie do ustalenia konieczności wprowadzenia skoordynowanego europejskiego podejścia;

21. podkreśla znaczenie zaangażowania organów lokalnych dla zapewnienia skutecznego wdrażania działań wspierających integrację Romów i zwalczanie dyskryminacji; wzywa Komisję do opracowania zaleceń dla państw członkowskich z myślą o zachęceniu organów lokalnych do lepszego wykorzystania możliwości, jakie dają fundusze strukturalne, w celu wspierania integracji Romów, w tym obiektywnego monitorowania realizacji projektów;

22. podkreśla znaczenie organizacji romskich na szczeblu Wspólnoty jako czynnika kluczowego dla powodzenia polityki integracji społecznej, a także konieczność aktywnego udziału przedstawicieli Romów we wszystkich inicjatywach mających na celu propagowanie ich praw oraz integrację ich społeczności; uważa, że do priorytetów przekrojowych należą długofalowe strategie tworzenia zawodowego i organizacyjnego potencjału Romów oraz rozwijania romskich zasobów ludzkich; podkreśla, że zasadnicze znaczenie dla przyspieszenia integracji społecznej Romów ma niezależność polityczna i umocnienie samoorganizacji Romów pod względem zasobów finansowych, akademickich i ludzkich;

23. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, rządóm i parlamentom państw członkowskich i krajów kandydujących, Radzie Europy oraz OBWE.

Priorytety dotyczące budżetu na rok 2011 - sekcja III - Komisja

P7_TA(2010)0086

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 25 marca 2010 r. w sprawie priorytetów dotyczących budżetu na rok 2011 – Sekcja 3 – Komisja (2010/2004(BUD))

(2011/C 4 E/03)

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 313 i 314 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
- uwzględniając porozumienie międzyinstytucjonalne (PMI) z dnia 17 maja 2006 r. w sprawie dyscypliny budżetowej i należytego zarządzania finansami⁽¹⁾,
- uwzględniając zaktualizowane programowanie finansowe Komisji na lata 2007–2013, przedłożone zgodnie z pkt 46 porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 17 maja 2006 r.,
- uwzględniając budżet ogólny Unii Europejskiej na rok budżetowy 2010,
- uwzględniając wyniki posiedzenia komitetu pojednawczego z dnia 18 listopada 2009 r.,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Budżetowej oraz opinię Komisji Rozwoju (A7-0033/2010),

⁽¹⁾ Dz.U. C 139 z 14.6.2006, s. 1.

Czwartek, 25 marca 2010 r.

Ogólne aspekty budżetowe

1. zauważa, że w odniesieniu do roku 2011 wieloletnie ramy finansowe (WRF) na lata 2007-2013 przewidują łączny poziom środków na pokrycie zobowiązań w wysokości 142 629 mld euro, co stanowi maksymalny potencjalny wzrost o jedynie 0,83 % w stosunku do budżetu na rok 2010 w formie przyjętej przez Parlament Europejski (141 453 mld euro w środkach na pokrycie zobowiązań); zauważa, że poziom środków na płatności ustalono na 134 263 mld euro, czyli o 9,2 % więcej niż w budżecie na rok 2010 (122 937 mld euro w środkach na płatności); przypomina, że kwoty te stanowią zaledwie ok. 1 % DNB UE i są znacznie niższe niż w obowiązującej decyzji dotyczącej zasobów własnych;
2. wskazuje, że rozbieżność między środkami na pokrycie zobowiązań a środkami na płatności w WRF wynosi 8 366 mld euro; przypomina, że pomimo różnicy wynoszącej jedynie 6 689 mld euro w WRF na 2010 r. budżet przyjęty na rok 2010 wykazuje różnicę w wysokości 18 515 mld euro z powodu dalszych ograniczeń w płatnościach; ponownie daje wyraz swoim obawom związanym ze spotęgowaną rozbieżnością między środkami na pokrycie zobowiązań a środkami na płatności, która na dłuższą metę prowadzi do deficytów, i podkreśla, że w trakcie procedury budżetowej uczyni co w jego mocy, aby utrzymać tę rozbieżność na stabilnym i rozsądnym poziomie;
3. przypomina, że oprócz rozważań dotyczących pułapów WRF na pozostałe lata (2011-2013) władza budżetowa była zmuszona do kilkakrotnego przeglądu WRF, jako że nie umożliwiały one UE właściwego i zadowalającego reagowania na różne wyzwania, które pojawiły się w ostatnich latach; podtrzymuje przekonanie, że absolutnie konieczny jest gruntowny przegląd i zmiana WRF; zwraca się do Komisji Europejskiej, aby do końca pierwszego półrocza 2010 r. opublikowała sprawozdanie w sprawie funkcjonowania obecnego PMI oraz w sprawie przeglądu śródkresowego WRF na podstawie deklaracji 1 i 3 zawartych w PMI z dnia 17 maja 2006 r., wraz z konkretnymi propozycjami dostosowania i zmian obecnego PMI;
4. wskazuje, że budżet na rok 2011 jest czwartym spośród siedmiu budżetów składających się na bieżące WRF, i podkreśla, że pkt 37 PMI, dotyczący 5 % marginesu elastyczności legislacyjnej, jest obecnie w pełni zasadny, ponieważ obydwie organy władzy budżetowej mają jaśniejszy obraz wad istniejących programów, jak również pozytywnych zmian w tych programach; przypomina, że niezależnie od przepisów PMI zapewnienie odpowiedniego stopnia elastyczności w budżecie UE jest wstępnym warunkiem jego skutecznego i pożytecznego wykonania; oczekuje, że rozporządzenie Rady dotyczące WRF zostanie przyjęte w oparciu o COM(2010)0072 wersja ostateczna, a planowane PMI w oparciu o COM(2010)0073 wersja ostateczna, w celu umożliwienia większej elastyczności;
5. wskazuje, że wzmocnienie szeregu strategii politycznych na szczeblu UE po wejściu w życie Traktatu z Lizbony powinno się logicznie wiązać z dodatkowymi możliwościami finansowymi UE;
6. w kontekście śródkresowych przeglądów programów podlegających procedurze współdecyzji zwraca się do Komisji o dostarczenie mu szczegółowego omówienia konsekwencji budżetowych w odniesieniu do wszystkich działań;
7. z zadowoleniem zauważa, że według własnej oceny Komisji z lipca 2009 r. większość opisów zadań przedstawionych wraz ze wstępnym preliminarzem budżetowym na rok 2010 zawierała jasne i zwięzłe uzasadnienie wartości dodanej UE oraz obejmowała cele i wskaźniki zgodne z zasadą SMART (tj. konkretne, wymierne, osiągalne, stosowne i terminowe) oraz zorientowane na wyniki; podkreśla jednak, że potrzebna jest poprawa jakości rezultatów wydatkowania i lepsze wykorzystanie wyników ocen; ubolewa nad faktem, że wahania w przydziale środków były rzadko uzasadniane danymi dotyczącymi wyników; oczekuje zatem, że Komisja odpowiednio poprawi swoje opisy zadań na 2011 r.;
8. podkreśla, że pozostałe konieczne w tym względzie usprawnienia, zwłaszcza dotyczące dyrekcji generalnych w obszarze RELEX oraz okresu przedakcesyjnego, są kluczowe zarówno dla zapewnienia bardziej świadomego podejmowania decyzji przez władzę budżetową, jak i dla czerpania pełnej korzyści z wprowadzenia budżetowania zadaniowego oraz programowania i planowania strategicznego w Komisji, szczególnie biorąc pod uwagę nowe zadania i wyzwania związane z Traktatem z Lizbony;

Priorytety w odniesieniu do budżetu na rok 2011

9. przypomina, że UE, w ramach ograniczeń nałożonych przez WRF, była w stanie znaleźć pewną europejską wartość dodaną w wysiłkach poczynionych na szczeblu krajowym w państwach członkowskich mających na celu przezwycięzenie kryzysu gospodarczego i finansowego, przyjmując europejski plan naprawy gospodarczej, ale zauważa, że ogólna sytuacja gospodarcza w UE wciąż nie jest zadowalająca;

Czwartek, 25 marca 2010 r.

10. podkreśla, że młodzież ma ogromne znaczenie tak dla teraźniejszości, jak i dla przyszłości UE oraz że należy zwrócić na nią szczególną uwagę podczas określania priorytetów średnio- i długoterminowych; podkreśla, że młodzież stanowi centralny element strategii społecznych i strategii służących włączeniu społecznemu oraz że potencjał innowacyjny jest bogactwem, na którym UE powinna się opierać, mającym kluczowe znaczenie dla rozwoju i wzrostu gospodarczego; przypomina, że inwestowanie w młodzież i w edukację to inwestowanie w teraźniejszość i w przyszłość, jak stwierdzono w strategii UE na rzecz młodzieży, oraz że te skoordynowane i wielodyscyplinarne inwestycje muszą rozpocząć się niezwłocznie, stanowiąc zagadnienie o charakterze przekrojowym;

11. podkreśla, że polityka wobec młodzieży musi być szeroko zakrojona i obejmować zdolność osób do wielokrotnych zmian stanowiska i statusu na przestrzeni życia poprzez swobodne poruszanie się między praktykami zawodowymi, środowiskami akademickimi lub zawodowymi oraz szkoleniami zawodowymi; jednym z celów powinno być przechodzenie z systemu edukacyjnego na rynek pracy;

12. uważa, że należy wprowadzić instrumenty wspierające naukę języków i dialog międzykulturowy, stanowiące centralny element działań sektora publicznego dotyczących młodzieży; mogłoby to spowodować wzrost świadomości kwestii europejskich w społeczeństwie, prowadzący do powstawania coraz bardziej zakorzenionej tożsamości europejskiej;

13. przypomina o znaczeniu innowacji i agendy cyfrowej dla rozwoju gospodarczego i tworzenia miejsc pracy w Europie oraz wskazuje, że należy poświęcić szczególną uwagę nowym umiejętnościom, np. w zakresie IT, oraz aspektom dotyczącym przedsiębiorczości; podkreśla, że priorytety w zakresie badań, innowacji i agendy cyfrowej są elementami kluczowymi dla trwałego rozwoju w Europie, oraz przypomina o znaczeniu niektórych programów przyczyniających się do realizacji tego celu, takich jak Europejski Instytut Innowacji i Technologii;

14. jest przekonany w kontekście globalnego spowolnienia gospodarczego, że UE powinna skupić wysiłki na czynnym wspieraniu innowacyjnych, a w szczególności ekologicznych technologii, które przyczyniają się znacząco do przezwyciężenia kryzysu gospodarczego, do zapewnienia MŚP dostępu do rynków oraz do uczynienia z UE czołowej, stabilnej i konkurencyjnej gospodarki; zauważa, że należy zapewnić płynne wdrażanie programów badawczo-rozwojowych z myślą o osiągnięciu tego celu;

15. w tym kontekście podkreśla, że MŚP odgrywają decydującą rolę w rozwoju strukturalnie słabych regionów szczególnie na obszarach wiejskich, a tym samym w pobudzaniu całej gospodarki w UE; dlatego zwraca uwagę, że należy uruchomić więcej projektów pilotażowych przeznaczonych dla MŚP i służących rozwojowi obszarów wiejskich;

16. przypomina w związku z tym, że innowacyjne wyniki badań najprawdopodobniej będą miały decydujący wpływ pod względem działalności gospodarczej, i uważa, że obecnie UE powinna być w pełni przygotowana do dostarczenia koniecznych zachęt finansowych na wszystkich szczeblach administracji – krajowym, regionalnym lub lokalnym; uważa, że ta europejska wartość dodana, dopełniająca krajowe działania na rzecz wspierania działalności badawczej, spotęguje skutki uboczne korzystne dla wszystkich państw członkowskich;

17. podkreśla, że mobilność – będącą jedną ze swobód zapisanych w traktatach i podstawowym warunkiem funkcjonowania prawdziwego rynku wewnętrznego UE – należy traktować jako jeden z wstępnych warunków wszelkich działań wspierających na rzecz młodzieży; dlatego zwraca uwagę na znaczenie strukturyzacji budżetu UE w celu odzwierciedlenia m.in. zwiększenia mobilności młodzieży;

18. zaznacza, że transport jest istotnym elementem gospodarki europejskiej, umożliwiającym przepływ ludzi, towarów i wiedzy ponad granicami; podkreśla, że transport stanowi wektor równości i mobilności społecznej, w szczególności dla osób młodych, ponieważ otwiera możliwości i poprawia wymianę w dziedzinie wiedzy i szkoleń;

19. jest zdania, że wspieranie przedsiębiorczości oraz MŚP stanowi fundament polityki UE wobec młodzieży i w dziedzinie innowacji; jest przekonany, że należy potwierdzić wsparcie dla wszystkich programów i instrumentów mających na celu promowanie przedsiębiorczości, także na obszarach wiejskich, udzielanie pomocy nowo powstałym przedsiębiorstwom w początkowej fazie ich działalności oraz wymianę doświadczeń między młodymi przedsiębiorcami; przypomina w związku z tym o roli pełnionej przez „Small Business Act”, który ułatwia MŚP dostęp do finansowania i do zamówień publicznych, a także wspiera rozwój umiejętności i potencjału innowacyjnego; przypomina, że w ostatnich latach przedstawił szereg projektów pilotażowych i działań przygotowawczych z myślą o wspieraniu młodych przedsiębiorców, promowaniu wzajemnych powiązań między MŚP i poprawie mobilności pracowników, oraz podkreśla, że będzie ściśle monitorował wnioski legislacyjne, które zostaną przedstawione po zakończeniu tych projektów i działań;

Czwartek, 25 marca 2010 r.

20. mając na uwadze ważną rolę, jaką młodzież będzie musiała odegrać w wychodzeniu z obecnego kryzysu finansowego i gospodarczego, uważa, że również w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego należy uwypuklić i zwiększyć wspieranie równości szans oraz skuteczniejsze ułatwianie przechodzenia od edukacji do integracji na rynku pracy, ponieważ UE nie może już pozwolić sobie na to, by zwłaszcza młodzież odczuwała skutki ubóstwa, złych systemów edukacyjnych i wysokiego bezrobocia;

21. przypomina, że rok 2011 został ogłoszony Europejskim Rokiem Wolontariatu Propagującego Aktywność Obywatelską, zaś rok 2010 – Europejskim Rokiem Walki z Ubóstwem i Wykluczeniem Społecznym; wskazuje, że wolontariat odgrywa kluczową rolę w wielu tak zróżnicowanych i odmiennych sektorach, jak m.in. edukacja, zdrowie, opieka społeczna i polityka rozwoju, oraz że dzięki niemu ludzie mogą zdobywać nowe umiejętności i kompetencje, co zwiększa ich szanse na zatrudnienie i przyczynia się do włączenia społecznego;

22. zaznacza, że zmiany klimatu wywierają skutki na środowisko naturalne, gospodarkę i społeczeństwo Europy; w tym kontekście podkreśla znaczenie zintegrowanego i skoordynowanego podejścia na szczeblu UE, mającego na celu wsparcie i wzmocnienie działań na szczeblu krajowym, regionalnym i lokalnym; uważa, że należy koniecznie opracować dalsze właściwe rozwiązania polityczne oraz rozwijać bazę wiedzy, udostępnianą również innym krajom; podtrzymuje przekonanie, że budżet UE wciąż nie odzwierciedla zadowalająco tych ogólnych starań na rzecz złagodzenia zmian klimatycznych;

23. uważa, że priorytety te są wyrazem wspólnych starań o stawianie obywateli UE na pierwszym miejscu, co powinno pozostać jednym z priorytetów UE;

24. podkreśla wagę ponadnarodowej współpracy regionów w ramach Euroregionów oraz ich znaczenie dla pogłębienia integracji europejskiej; dlatego wzywa do ustanowienia większej liczby projektów pilotażowych wspierających transgraniczną współpracę gospodarczą, społeczną i kulturalną pomiędzy regionami w UE;

25. z zadowoleniem przyjmuje dokument roboczy Komisji w sprawie przyszłej strategii UE 2020 ⁽¹⁾, w którym określono trzy główne siły napędowe przyszłości UE, zarazem odnosząc się do rzeczywistych wyzwań stojących przed UE, i który stanowi podstawę szerokiej debaty na temat strategii gospodarczej UE; uważa, że w strategii tej należy położyć większy nacisk na walce z bezrobociem; podkreśla jednak – w związku z wyznaczonymi priorytetami dotyczącymi budżetu na rok 2011 – że należy podjąć jasne, proaktywne działania na celu większego wypełnienia strategii UE 2020 treścią, szczególnie w dziedzinie zmian klimatycznych, środowiska i polityki społecznej, oraz stwierdza stanowczo, że strategia ta nie powinna stać się kolejną nieprecyzyjną i czysto orientacyjną tabelą wyników dla państw członkowskich; nie zgadza się na powielanie frustrującego doświadczenia strategii lizbońskiej, kiedy to Rada systematycznie obcinała linie budżetowe wspierające wysiłki zgodne z uzgodnioną strategią;

26. zwraca się zatem o podjęcie w trakcie procedury budżetowej jasnych i ambitnych zobowiązań zgodnych z powyższymi priorytetami, tak aby utorować drogę do ukończenia strategii UE 2020 i zademonstrować gotowość UE do przejęcia przywództwa w tych kluczowych dziedzinach; oczekuje, że wniosek Komisji w sprawie projektu budżetu będzie na miarę tej ambicji, i byłby rozczarowany, gdyby stracono okazję do rozpoczęcia procedury budżetowej w sposób współmierny do przyszłych wyzwań;

27. podkreśla, że zamierza wykorzystać wszelkie środki określone w PMI z dnia 17 maja 2006 r. w celu zmobilizowania funduszy na te priorytety, i zaznacza, że ten ciężar finansowy może wymagać przesunięcia funduszy z innych instrumentów lub programów; uważa, że zadanie to powinno opierać się nie tylko na ilościowym monitorowaniu istniejących programów, lecz również na drobiazgowym i gruntownym monitorowaniu jakościowym; uważa, że Komisja Budżetowa powinna opierać się na pracach podjętych w tym zakresie przez wyspecjalizowane komisje PE, poprawiając tym samym jakość wydatków i zwiększając europejską wartość dodaną, co ma istotne znaczenie w kontekście ograniczeń w finansach publicznych;

28. uważa, że konieczna jest jasna i kompleksowa prezentacja budżetu UE, i zamierza uważnie obserwować programowanie finansowe i zmiany wprowadzone poprzez ostatnie najważniejsze porozumienia budżetowe; wyraża zadowolenie z lepszego przedstawienia przez Komisję dokumentów dotyczących programowania finansowego i apeluje o dodatkowe sprecyzowanie kwestii podziału środków między wydatki operacyjne i administracyjne; uznaje przy tym, że takie rozróżnienie może być trudne w niektórych przypadkach; przypomina, że odpowiednie wydatki administracyjne są niezbędne do realizacji programów;

⁽¹⁾ COM(2009)0647 wersja ostateczna.

Czwartek, 25 marca 2010 r.

29. przypomina, że finansowanie tych priorytetów poprzez potencjalną realokację środków nie może odbywać się ze szkodą dla podstawowych obszarów polityki UE, takich jak polityka spójności, polityka strukturalna czy wspólna polityka rolna; podkreśla, że polityka spójności, ze względu na swą wyjątkową wielopoziomową strukturę zarządzania i charakter horyzontalny, odgrywa centralną rolę w planie naprawy gospodarczej UE oraz jest predestynowana do odgrywania ważnej roli we wdrażaniu strategii UE 2020, poprzez promowanie pomocniczości za pomocą podejścia oddolnego, zwiększanie akceptacji i mobilizowanie wsparcia obywateli Unii; wskazuje, że te dziedziny polityki są zgodne z jedną podstawowych zasad UE, tj. włączeniem społecznym i solidarnością wśród państw członkowskich i regionów;

30. podkreśla, że ta procedura, podlegająca po raz pierwszy przepisom nowego traktatu, jest dobrą okazją do objęcia całego budżetu UE pełną kontrolą parlamentarną, i zauważa, że nie zamierza ograniczać swoich uprawnień budżetowych;

Dział 1a

31. przypomina, że omawiany dział obejmuje szereg strategii politycznych i środków składających się na europejski plan naprawy gospodarczej, jak również liczne programy wieloletnie (CIP, 7. program ramowy, TEN itd.), które w 2011 r. osiągną fazę dojrzałości; wzywa Komisję do przedstawienia sprawozdania monitorującego w sprawie wdrożenia europejskiego planu naprawy gospodarczej, w tym działań EBI;

32. podkreśla, że priorytety na 2011 r. w perspektywie strategii UE 2020 będą finansowane głównie z tego działu i że zwiększenie uprawnień UE (np. w dziedzinie polityki kosmicznej i turystyki) prawdopodobnie będzie miało konsekwencje budżetowe; zaznacza, że polityka kosmiczna, mająca wspierać europejskie postępy w dziedzinie nauki, technologii i ochrony środowiska oraz konkurencyjność przemysłową, wymaga rzeczywistego wysiłku finansowego ze strony zarówno UE, jak i państw członkowskich; podkreśla w szczególności, że potrzebne są konkretne propozycje dotyczące odpowiedniego finansowania GMES;

33. jest zdania, że program uczenia się przez całe życie, skupiając się na edukacji i szkoleniu zawodowym, wspiera wysiłki, które należy przedsięwziąć wobec młodzieży, szczególnie w odniesieniu do uzyskania przez nią niezależności; podkreśla, że program ten powinien objąć działania zaplanowane na początek okresu programowania i uwzględnić ewentualne nowe wydarzenia, umożliwiając m.in. ustanowienie jasnego związku między edukacją a rynkiem pracy, które mają kluczowe znaczenie dla rozwoju i ożywienia gospodarczego; podkreśla postulat, zatwierdzony już przez Parlament, dotyczący realizacji szczegółowego programu na rzecz mobilności o nazwie „Erasmus First Job”, którego celem jest wspieranie pierwszych miejsc pracy młodzieży;

34. przypomina, że w kontekście ożywienia gospodarczego Europy inwestycje w transport, szczególnie poprzez inwestowanie w TEN-T, powinny odegrać kluczową rolę w napędzaniu wzrostu i zatrudnienia, a także wspieraniu europejskich interesów gospodarczych i związanych z ochroną środowiska; w związku z tym przywiązuje dużą wagę do inwestycji w bezpieczeństwo wszelkich środków transportu;

35. przypomina, że nadal oczekuje się na finansowanie innych kluczowych elementów oraz że należy je uwzględnić i uzgodnić w trakcie procedury budżetowej, chociaż elementy te nie były przewidziane w WRF na 2011 r.; są to: wprowadzenie w życie pakietu dotyczącego nadzoru finansowego, obejmującego utworzenie europejskiego systemu organów nadzoru finansowego (ESFS); finansowanie zamknięcia elektrowni jądrowej w Koźłoduju (75 mln euro w 2011 r.), które w 2010 r. pochodziło z instrumentu elastyczności, oraz finansowanie globalnego monitoringu środowiska i bezpieczeństwa (10 mln euro w 2011 r.);

36. jest zatem niezmiernie zaniepokojony gwałtownym spadkiem środków przewidzianych w WRF o ogromną kwotę 1 875 mld euro w stosunku do budżetu na rok 2010; rozumie, że częściowo sytuację tę tłumaczy finansowanie europejskiego planu naprawy gospodarczej, ale pozostaje absolutnie przekonany, że warunkiem sine qua non skutecznego budżetu UE jest ambitny i konsekwentny przegląd śródrokresowy aktualnych WRF;

Dział 1b

37. jest zdania, że podczas oceny polityki spójności i polityki strukturalnej należy w głównej mierze skupić się na ich realizacji i uproszczeniu pod względem ilościowym i jakościowym; przyjmuje z zadowoleniem przedstawienie przez państwa członkowskie opisów systemów zarządzania i kontroli dla niemal wszystkich programów operacyjnych oraz odsetek systemów zatwierdzonych przez Komisję, wynoszący pod koniec 2009 r. 87%; oczekuje w związku z tym znacznego wzrostu płatności okresowych w latach 2010 i 2011;

Czwartek, 25 marca 2010 r.

38. przypomina, że w świetle Traktatu z Lizbony wzmocnienie spójności gospodarczej, społecznej i terytorialnej jest jednym z zasadniczych celów UE; uważa w związku z tym, że wzmocnienie polityki spójności UE powinno nadal być najwyższym priorytetem w 2011 r.; podkreśla konieczność ścisłego monitorowania zasady N+2 i N+3 i wnioskuje, aby pełne i aktualizowane informacje – w szczególności dotyczące zobowiązań budżetowych, którym grozi anulowanie – były przekazywane na czas władzy budżetowej;

39. zauważa, że zgłoszono szereg opóźnień w początkowej fazie obecnego okresu programowania, i wyraża zaniepokojenie niskim wskaźnikiem wykorzystania wszystkich funduszy strukturalnych UE w ubiegłych latach, prowadzącym do rosnącej różnicy między środkami na zobowiązania a środkami na płatności w ramach omawianego działu; wzywa Komisję do ścisłej współpracy zwłaszcza z państwami członkowskimi, w których wystąpił niski wskaźnik wykorzystania w poprzednim okresie programowania, w celu poprawy tej sytuacji;

40. przypomina o wspólnym oświadczeniu przyjętym w postępowaniu pojednawczym w listopadzie ubiegłego roku, w którym to oświadczeniu wezwano do uproszczenia procedur wykonawczych oraz zaapelowano do państw członkowskich o wykorzystanie możliwości przeglądu ich programów operacyjnych w celu lepszego zajęcia się skutkami kryzysu gospodarczego; w związku z tym przyjmuje z zadowoleniem aktualny przegląd rozporządzenia ogólnego w sprawie funduszy strukturalnych na lata 2007-2013 (rozporządzenie (WE) nr 1083/2006), który ma na celu większe uproszczenie zarządzania funduszami, a także wprowadzenie działań umożliwiających państwom członkowskim zajęcia się skutkami kryzysu gospodarczego; wnioskuje, aby postanowienia te zostały zrealizowane bez dalszej zwłoki w państwach członkowskich; wzywa Komisję do oceny ewentualnego wpływu nowych przepisów na środki na płatności, a także do oceny skutków budżetowych proponowanego odstępstwa od zasady automatycznego umarzania (N+2, N+3);

41. stwierdza, że poprawa wykorzystania środków na wydatki i jakości wydatków powinna być wiodącą zasadą pozwalającą na osiągnięcie jak najlepszych rezultatów za pomocą budżetu UE; wzywa Komisję i państwa członkowskie do tego, by w swoich wysiłkach dążyły w tym kierunku oraz uważnie monitorowały realizację polityki w terenie;

Dział 2

42. wyraża zaniepokojenie przewidzianym w dziale 2 wąskim marginesem, który może prowadzić do zastosowania dyscypliny finansowej zgodnie z art. 11 rozporządzenia (WE) nr 73/2009, jeżeli ceny artykułów rolnych wykażą podobną tendencję do wahań jak w latach ubiegłych; wzywa Komisję do ścisłego monitorowania rynków rolnych w celu zapobiegania takiej sytuacji; apeluje o zapewnienie wystarczającego marginesu w dziale 2 budżetu na 2011 r.;

43. przypomina, że druga część europejskiego planu naprawy gospodarczej – dostęp do szerokopasmowego internetu na obszarach wiejskich – jest w 2010 r. finansowana z linii budżetowej dotyczącej rozwoju obszarów wiejskich (420 mln euro), a na 2011 r. nie przewiduje się nowych zobowiązań;

44. przypomina, że zniesienie rozróżnienia na wydatki obowiązkowe i nieobowiązkowe głęboko przemieni tradycyjny dialog międzyinstytucjonalny, i potwierdza, że zamierza uważnie obserwować wszystkie środki na różnych etapach procedury z uwagi na trudności w przewidywaniu zmian na rynkach rolnych; wzywa zatem Komisję do jak najwcześniejszego przedstawienia listu w sprawie poprawek dotyczącego rolnictwa, tak aby umożliwić konstruktywne i skuteczne podejmowanie decyzji przez komitet pojednawczy;

45. podkreśla, że trwający proces starzenia się w rolnictwie wymusza, aby podjąć starania na rzecz wymiany pokoleniowej, z myślą o podtrzymaniu konkurencyjności rolnictwa i jego zdolności do sprostania nowym wyzwaniom z zakresu ochrony środowiska w ramach pokopenhaskiej agendy;

46. oczekuje, że walka ze zmianami klimatu nadal będzie zajmowała wysoką pozycję w pokopenhaskiej agendzie politycznej UE w 2010 i 2011 r., i przypomina, że zrównoważony rozwój, jako część szerszego podejścia, stanowi nieustanną odpowiedzialność wobec przyszłych pokoleń; zwraca się do Komisji o dostarczenie jasnego planu i harmonogramu działania na rzecz wykorzystania środków w ramach programu działania UE w zakresie przeciwdziałania zmianom klimatu; podkreśla, że sektor transportu reprezentuje duży potencjał w walce ze zmianą klimatu, i wzywa Komisję do priorytetowego potraktowania działań mających na celu dekarbonizację wszystkich rodzajów transportu; przypomina, że uwolnienie rezerwy w tej linii będzie zależało od wniosków Komisji;

Czwartek, 25 marca 2010 r.

47. przypomina, że zasadniczym celem WPR jest zagwarantowanie stabilności rynku, zapewnienie bezpieczeństwa i rozsądnych cen dla konsumentów i producentów, dlatego wzywa Komisję, aby w budżecie na rok 2011 przewidziała konieczne środki na zaspokojenie tych nowych potrzeb będących wynikiem kryzysu gospodarczego;

48. zwraca się do Komisji o przedstawienie sprawozdania z wdrażania środków mających na celu przeciwdziałanie kryzysowi sektora mleczarskiego wprowadzonych w budżecie na 2010 r. oraz o zaprezentowanie ciągłego podejścia wraz z konkretnymi propozycjami dotyczącymi reagowania na wahania cen na rynku produktów mlecznych i na innych rynkach w przyszłości;

Dział 3a

49. potwierdza zamiar utrzymania poziomu finansowania na miarę utworzenia w Unii obszaru wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości i podkreśla rolę pełnego i skutecznego wdrożenia, wykonania i oceny istniejących instrumentów w tym obszarze; uważa, że w tym celu konieczna jest ponowna ocena stosowności instrumentów finansowych i środków dostępnych w tym obszarze w świetle celów programu sztokholmskiego, np. w dziedzinach takich jak migracja, kontrola granic i zarządzanie granicami, ochrona danych oraz zwalczanie terroryzmu; przypomina w związku z tym, że wiele programów w tej dziedzinie będzie niedługo poddanych przeglądowi śródkosowym, co może również wymagać przemyślenia środków finansowych, jakie są im przydzielone;

50. za istotne uważa wzmocnienie – w ramach rozszerzania obszaru wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości – polityki imigracyjnej i wsparcia dla integracji imigrantów; w związku z tym uważa, że harmonizację polityki imigracyjnej poszczególnych państw członkowskich należy uznać za polityczny priorytet działań UE, z myślą o zdecydowanym zrównoważeniu aspektów bezpieczeństwa i ochrony podstawowych praw człowieka;

51. zamierza przedsięwziąć gruntowną kontrolę zarządzania finansowego rozwojem wielkich sieciowych systemów przechowywania danych – zwłaszcza przejściem od SIS I do SIS II, które napotkało sukcesywne opóźnienia i komplikacje – zanim zadecyduje, czy utrzymać przewidywany poziom finansowania tych systemów, i zastrzega sobie prawo do zachowania w rezerwie wszelkich funduszy przeznaczonych na przejście do SIS II w oczekiwaniu na wynik dalszej analizy i testów;

52. będzie zwracał szczególną uwagę na wprowadzanie takich zmian jak całkowite przeniesienie EUROPOL-u do sfery wspólnotowej i ustanowienie Europejskiego Urzędu Wsparcia w zakresie Polityki Azylowej, a także na kontrolę potrzeb finansowych FRONTEX-u;

Dział 3b

53. przypomina, że przedmiotowy dział obejmuje szeroki zakres działań na rzecz młodzieży poprzez programy wieloletnie, takie jak „Młodzież w działaniu”, program „Kultura”, „Europa dla obywateli”, doroczne imprezy, w tym Igrzyska Paraolimpijskie, oraz program „Erasmus Mundus”⁽¹⁾; zamierza zatem wspierać dotyczące tej kwestii programy UE, które mają bezpośredni związek z priorytetami budżetu na rok 2011, oraz ściśle monitorować ich realizację pod względem jakościowym i ilościowym; ubolewa jednak, że pułap tego działu w 2011 r. wynosi tylko o 15 mln euro więcej niż budżet przyjęty na 2010 r.;

54. zaznacza, że systematyczne cięcia dokonywane w tych programach przez drugi organ władzy budżetowej są nieuzasadnione i przynoszą odwrotne do zamierzonych skutki dla rozwoju „Europy dla obywateli”;

Dział 4

55. przypomina o stałej, niemal nieznośnej presji towarzyszącej finansowaniu działań UE jako globalnego partnera, zważywszy, że jej pole manewru ogranicza niewielki margines finansowy, nieprzewidywalne i coraz bardziej nasilające się kryzysy w krajach trzecich oraz chęć umocnienia swoich priorytetów i zadań na arenie światowej; podkreśla konieczność wyposażenia Unii w niezbędne środki finansowe w celu spójnego i odpowiedniego reagowania na nieprzewidywalne globalne wyzwania, a w szczególności zaznacza, że planowany budżet WPZiB na rok 2011 może okazać się niedoszacowany; z żalem zauważa, że jakiegokolwiek zwiększenie poza zaplanowaną pulę roczną jeszcze bardziej obciążałoby dział 4;

⁽¹⁾ Dla przypomnienia – ten program szczegółowy należy do działu 1a.

Czwartek, 25 marca 2010 r.

56. podkreśla konieczność rewizji Porozumienia międzyinstytucjonalnego w sprawie dyscypliny budżetowej z 2006 r. odnośnie prerogatyw Parlamentu dotyczących budżetu na WPZiB/WPBiO zgodnie z Traktatem z Lizbony, w tym konieczność opracowania nowych przepisów dotyczących elastycznego korzystania z budżetu WPZiB na cywilne misje w ramach WPBiO i pełnej jawności operacji wojskowych związanych z zarządzaniem kryzysami, w szczególności w zakresie korzystania z funduszu początkowego;

57. wskazuje, że – w następstwie budżetu korygującego na 2010 r. – rok 2011 będzie pierwszym rokiem pełnego funkcjonowania Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych (ESDZ); zamierza udostępnić ESDZ środki administracyjne konieczne do realizacji jej misji, zwłaszcza w zakresie zdolności cywilnego zarządzania kryzysowego, ale przypomina, że będzie w pełni korzystał z uprawnień do nadzoru nad budżetem oraz kontroli budżetowej ESDZ, zgodnie z Traktatem oraz w całkowitej zgodności ze wspólnym zamiarem zwiększenia zaangażowania PE w kształtowanie stosunków zewnętrznych UE i zarządzanie nimi; przypomina, że należy zapewnić pełną przejrzystość budżetową w zakresie planu zatrudnienia ESDZ; podkreśla, że poprzez usunięcie niepotrzebnego powielania zadań, nowa służba powinna przynieść efekty skali; zwraca jednocześnie uwagę, że delegacje UE do organizacji wielostronnych powinny być odpowiednio liczne;

58. wyraża obawy co do niedostatecznych informacji dotyczących finansowania zobowiązań UE w zakresie wspierania krajów rozwijających się w przeciwdziałaniu zmianom klimatu i przypomina, że tego zobowiązania nie przewidziano w WRF; zdecydowanie podkreśla, że fundusze na te środki powinny znaleźć się w dodatkowej puli poza istniejącymi funduszami ODA;

59. podtrzymuje stanowcze zobowiązanie do jak największego wsparcia ludności Haiti po niszczycielskim trzęsieniu ziemi, które nawiedziło ten kraj; zwraca się do Komisji, aby w oparciu o szeroką ocenę potrzeb przedstawiła jak najambitniejszy plan pomocy dla Haiti; przypomina, że taki plan nie powinien zagrażać istniejącym zobowiązaniom wobec innych rozwijających się i mniej rozwiniętych krajów oraz że powinien obejmować nowe źródła finansowania; w tym kontekście przypomina stanowisko PE w sprawie ustanowienia unijnych sił ochrony ludności oraz ponownie wzywa Komisję, aby w związku z tym przedstawiła konkretne propozycje;

60. wskazuje, że obok istniejących programów UE mobilizuje obecnie wszystkie swoje środki mające wspierać budowanie pokoju i odbudowę w strefach konfliktów, tj. w Gruzji, Afganistanie, na Bliskim Wschodzie i w Afryce Subsaharyjskiej, i za niedopuszczalną uważa wymianę istniejących priorytetów na nowe;

61. przypomina rolę odpowiednich funduszy przeznaczonych na stabilizację regionu Bałkanów Zachodnich i na jego stopniową integracją z Unią Europejską;

62. podkreśla, że wielkie znaczenie dla UE ma partnerstwo wschodnie, będące elementem jej polityki sąsiedztwa, i ponawia swoje poparcie dla jego proponowanych ram; za równie ważne uważa zapewnienie odpowiednich środków finansowych odzwierciedlających zaangażowanie UE na rzecz jej południowych sąsiadów;

63. przypomina, że kwestia finansowania środków towarzyszących w sektorze bananów w następstwie porozumienia genewskiego dotyczącego handlu bananami nie została podniesiona w postępowaniu pojedynczym w sprawie budżetu na rok 2010; wyraża zdecydowany sprzeciw wobec propozycji wykorzystania na takie finansowanie marginesów w dziale 4 (25 mln euro/rok), czego nie przewidziano w WRF, i uważa, że ta pozycja zasługuje na odpowiednie wieloletnie rozwiązanie finansowe;

Dział 5

64. wyraża życzenie, aby w duchu skutecznego i efektywnego wydatkowania funduszy UE uważnie ocenić sytuację dotyczącą przedmiotowego działu, gdy tylko napłynie więcej informacji o faktycznych potrzebach Komisji, zakładanych wskaźnikach wzrostu i ogólnych możliwościach manewru w ramach pułapu WRF;

65. podkreśla potrzebę przejrzystości i dalekowzroczności w wielu kwestiach mających poważne konsekwencje finansowe, takich jak potrzeby kadrowe, emerytury, energooszczędna i gospodarna polityka nieruchomości, polityka outsourcingu oraz funkcje i tendencje administracyjne i operacyjne;

66. wskazuje w odniesieniu do wynagrodzeń i emerytur, że podwyżka przyjęta przez Radę w grudniu 2009 r. wyniosła jedynie 1,85 %, tzn. o połowę mniej niż wartość procentowa wynikająca z „metody”, i że w zależności od wyniku rozpatrzenia przez Trybunał odwołania Komisji i Parlamentu Europejskiego różnica ze skutkiem wstecznym może wynieść ok. 135 mln euro we wszystkich instytucjach;

Czwartek, 25 marca 2010 r.

67. przypomina, że chociaż prognozy wzrostu Komisji na 2010 r. były ograniczone do 0,9 %, nie obejmowały one szeregu obszarów administracyjnych, które de facto są finansowane poza przedmiotowym działem, takich jak pozycje dotyczące pomocy technicznej i administracyjnej (dawne pozycje B.A), agencje wykonawcze (poza agencjami badawczymi) oraz wydatki administracyjne związane z agencjami zdecentralizowanymi oraz bezpośrednimi i pośrednimi badaniami naukowymi; zwraca się do Komisji o wypowiedzenie się na temat kryteriów, które należy stosować w celu określenia wydatków administracyjnych ogółem, i o dalsze dostarczanie jasnego opisu obszarów spoza działu 5; wnioskuje, aby wszystkie wydatki administracyjne obowiązkowo znalazły się w dziale 5;

68. wzywa Komisję do przedstawienia aktualizacji sprawozdania z kontroli w celu jasnej analizy i monitorowania potrzeb kadrowych;

Agencje zdecentralizowane

69. zachęca Komisję, aby kontynuowała politykę realizowaną w ostatnich latach budżetowych, jeżeli chodzi o finansowanie agencji zdecentralizowanych, a zwłaszcza aby uwzględniała nadwyżki wynikające z realizacji ich budżetów, decydując o proponowaniu dotacji; podkreśla jednak, że te agencje, które zależą w pewnym stopniu od dochodów uzyskanych z opłat, powinny mimo wszystko móc szerzej wykorzystywać dochody przeznaczone na określony cel, tak aby dysponować potrzebną im elastycznością budżetową; przyjmuje z zadowoleniem przejrzystą prezentację rocznych dotacji, o które zwrócono się w dokumencie roboczym w sprawie organów wymienionych w art. 185 rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr1605/2002, który ma towarzyszyć projektowi budżetu Komisji;

70. oczekuje, że działalność międzyinstytucjonalnej grupy roboczej ds. agencji zdecentralizowanych zostanie niezwłocznie wznowiona, i podtrzymuje oczekiwanie, że grupa ta zdoła opracować odpowiednie wnioski umożliwiające instytucjom uzgodnienie wspólnego podejścia do ustanowienia i finansowania agencji zdecentralizowanych oraz zarządzania nimi, jak również do ich miejsca w strukturze instytucjonalnej Unii;

Procedura przyjmowania budżetu rocznego na 2011 r.

71. podkreśla, że procedura budżetowa w celu przyjęcia budżetu na 2011 r. będzie po raz pierwszy w całości przebiegać zgodnie z nowymi postanowieniami Traktatu z Lizbony; przypomina, że Parlament Europejski, Rada i Komisja uzgodniły środki przejściowe mające zastosowanie do procedury budżetowej po wejściu w życie Traktatu z Lizbony⁽¹⁾, które powinny obowiązywać do momentu, aż wejdą w życie niezbędne akty prawne (nowe rozporządzenie dotyczące WRF, zmienione rozporządzenie finansowe i ewentualne okrojone PML) określające przepisy w tej kwestii;

72. uważa za konieczne, w celu zapewnienia sprawnego przebiegu procedury budżetowej w 2010 r., aby PE, Rada i Komisja uzgodniły zasady i warianty dotyczące organizacji, przygotowania i funkcjonowania komitetu pojednawczego, zgodnie z ust. 7 wspomnianego wspólnego oświadczenia; podkreśla, że zasady te muszą być zgodne z zasadami określonymi w rezolucji PE w sprawie aspektów finansowych traktatu lizbońskiego⁽²⁾ i w rezolucji w sprawie przejściowych wytycznych proceduralnych dotyczących kwestii budżetowych w świetle wejścia w życie traktatu lizbońskiego⁽³⁾; zobowiązuje Komisję Budżetową do negocjacji tych zasad z Radą i Komisją;

*

* *

73. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Komisji, Radzie, i Trybunałowi Obrachunkowemu.

⁽¹⁾ Zob. załącznik 5 do rezolucji Parlamentu Europejskiego z dnia 17 grudnia 2009 r. w sprawie projektu budżetu ogólnego Unii Europejskiej na rok budżetowy 2010 po zmianach wprowadzonych przez Radę (wszystkie sekcje).

⁽²⁾ Rezolucja z dnia 7 maja 2009 r.

⁽³⁾ Rezolucja z dnia 12 listopada 2009 r.